

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

VIII. An sine fide possit aliquod opus moraliter bonum exerceri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

lib. de Spirit. & litt. c. 26. sic intelligenda esse dicit, *sciamus aliter eos non esse factores legis nisi iustificentur; ut non iustificatio factoribus accedat, sed ut factores legis, iustificatio precedat.*

Huius autem rei ratio alia non est, quàm quòd, si peccator in illo peccati mortalis statu auxilijs gratiæ actualis, quæ nulli vnquam defunt, fideliter cooperetur, ad vincendas tentationes quæ occurrunt, & exercenda opera bona moralia, quorum sese offert occasio, Deus pro sua ineffabili bonitate abundantiora illi gratiæ suæ præstabit auxilia, in eoque veræ compunctionis spiritum excitabit, qui secum gratiam sanctificantem, vel per aliquid sacramenti susceptionem, vel extra sacramentum afferet; vnde infertur, neminem esse, qui notabili aliquo tempore torpescat in statu peccati mortalis, & non incidat in nouum aliquod mortale peccatum. Si enim per illud tempus internis gratiæ auxilijs sibi à Deo ad seruanda omnia legis diuinæ præcepta, & ad superandas tentationes occurrentes oblati fideliter cooperaretur, Deus haud dubiè prædictum illi compunctionis spiritum immitteret iuxta suauem misericordiæ suæ dispositionem, quo efficaciter excitatus, à peccato tandem resurgeret, & gratiam sanctificantem consequeretur.

SECTIO VIII.

An possit sine fide aliquod opus moraliter bonum exerceri.

Questionis sensus est, an sicut sine gratia sanctificante, sic etiam sine vlla fide supernaturali siue habituali siue actuali, possit aliquod opus moraliter bonum exerceri, id est an infidelis, siue hæreticus siue Ethnicus aliquod opus moraliter bonum facere possit. Pro cuius resolutione

Dicendum est, posse infideles opera aliqua moraliter bona exercere. Ita S. Thom. 2. 2. q. 10. a. 4.

Probatur 1. ex scriptura, in qua laudantur aliqua opera infidelium tanquam bona, vt Exod. 1. laudantur obstetrices Aegyptiorum, quod Hebraeorum masculis contra iniustum regis edictum peperissent: & Act. 10. Cornel. centurio adhuc infidelis existens (vt obseruat S. Thomas supra) dicitur fecisse eleemosynas, & orationes obtulisse, quae acceptae Deo fuerunt.

Probatur 2. ex S. Chrysof. hom. de fide & lege naturae, vbi dicit multos qui Deum ignorant, bonis operibus florere, quamuis haec opera ad salutem promerendam non sint ipsis utilia: & ex S. Hieron. in cap. 1. ad Galat. vbi dicit multos absque fide & Euangelio Christi, multa salubriter & sanctè perficere, v. g. parentibus obsequi, inopi manum porrigere, &c. Item ex S. Aug. lib. de Spiritu. & litt. cap. 26. vbi dicit, quod impiorum, Deum verum neque veraciter, neque iuste colentium, quadam tamen facta, vel legitimus, vel nouimus, vel audiuimus, quae secundum iustitiam regulam non solum vituperare non possumus, verum etiam merito rectè laudamus; & lib. 5. de ciuit. cap. 15. dicit, Deum Romanis tam amplum Imperium dedisse in remunerationem bonarum virtutum, quae in ipsis erant: & epist. 130. de Polemone loquens, quem dicit exhortatione Xenocratis ex luxurioso continentem esse factum, *Quaquam ergo (inquit) non fuerit Deo acquisitus, sed tantum à dominatis luxuria liberatus; tamen ne id ipsum quidem, quod melius in eo factum est, humano operi tribuerim, sed diuino (& quibusdam interiectis) Polemo ergo si ex luxurioso continens factus, ita sciret, cuius esset hoc donum, vt cum abiectis superstitionibus coleret, non solum continens, sed & veraciter sapiens, & salubriter religiosus existeret.*

Neque dicas, his & similibus locis apud S. Augustinum agi de operibus infidelium, quae fuerunt quidem bona ex obiecto, seu (vt ipse loquitur) ex officio, sed non ex fine; Resp. enim opera illa, quae vt bona referuntur, & laudantur à S. Augustino cit. locis, fuisse bona non tantum ex obiecto & officio; sed etiam ex fine; alioquin si mala fuissent ex fine, seu si ob prauum aliquem finem facta fuissent,

R

sent,

sent, simpliciter, & absolute mala fuissent, adeoque peccata; vnde sequeretur, Deum peccata remunerare, ad peccata facienda iuuare, peccata esse dona Dei; quod absurdum est, & nullatenus dici debet.

Obijcies 1. illud Apostoli Rom 14. *Omne quod non est ex fide, peccatum est.* Resp. per fidem hoc loco non intelligi fidem Theologicam; sed dictamen conscientie, vt ex contextu verborum Apostoli euidenter est; ibi enim agit de nouis Christianis, qui conscientia reclamante cibos manducabant, quos yetitos credebant, quia in lege Mosaiica vetiti erant, illosque monet conscientiam illam erroneam deponere, alias si dum illis vescuntur, credant sibi hoc licitum non esse, dicit illos peccatum committere, quia omne quod fit contra conscientie persuasionem, peccatum est.

Obijcies 2. S. Augustinum varijs in locis aperte docere ab infidelibus nulla opera bona prestari. Resp. illis in locis S. illum Patrem velle tantum, quod infideles raro exerceant opera, quae vere bona sint, propter defectum intentionis, quae in illis vt plurimum praua erat, ac vitiosa; quamuis alioquin ex auxilio gratiae diuinae qua excitabantur, recta esse potuissent; vnde lib. de Spir. & litt. c. 27. loquens de gentilijs dicit quod *si discuntur quo sine fiant, vix inuenientur, qui iustitiae debitam laudem mereantur;* vbi particula (*vix*) indicat aliqua infidelium opera quamuis rarissime, ex recta intentione processisse; vel si absolute aliquando neget ab infidelibus opera vlla bona exerceri, illum intelligi debere de operibus bonis aeternae vitae meritorijs; vnde lib. 4. cont. Iulianum cap. 3. Scito, inquit, *nos illud tantum dicere bonum hominis, per quod solum potest ad aeternam Dei donum regnumque perducere.*

Obijcies 3. ex ante dictis constare, nullum opus moraliter bonum sine diuinae gratiae auxilio fieri posse; atqui nullum gratiae diuinae auxilium in infidelibus ante fidei perceptionem reperitur. Resp. falsum esse, nullum gratiae auxilium infidelibus dari ante fidem; docet enim aperte S. Aug. lib. 1. de grat. Christi cap. 24. Regem Assuerum infide-

infidelem peculiari gratiæ diuinæ auxilio excitatum fuisse ac adiutum, vt furorem deponeret, & mansuetudinem sectaretur; & supra ex eodem S. Patre vidimus Polemonem infidelem, dono diuinæ gratiæ ex luxurioso continentem esse factum; & cap. seq. probabitur, omnibus omnino hominibus, ac proinde etiam infidelibus antiquam fidem recipiant, imò etsi nunquam illam recipiant, gratias ex Christi Domini meritis dari ad salutem sufficientes.

SECTIO IX.

An homo in gratia habitualis sanctificantis statum, indigeat aliquo gratia actualis auxilio ad operandum bonum, & ad finalem perseverantiam consequendam.

Questionis sensus est, an homo in gratiæ habitualis sanctificantis statu constitutus, præter habitus supernaturales fidei, spei, & charitatis, aliarumque virtutum, quæ ipsam gratiam sanctificantem comitantur (vt dicitur infra) indigeat aliquo gratiæ actualis auxilio, vt possit bonum operari, tentationes occurrentes superare, & in illo gratiæ sanctificantis statu vsque ad finem vitæ perseverare. Pro cuius resolutione

Dicendum r. hominem iustum seu gratiâ sanctificante præditum, non posse absque nouo gratiæ actualis auxilio opera exercere æternæ vitæ meritoria. Ita S. Thom. q. 109. a. 9.

Probatur r. ex Conc. Araus. 2. can. 10. vbi dicitur, baptizatos omnes acceptâ per baptismum gratiâ posse quidem, & debere eâ, quæ ad salutem pertinent, adimplere, sed Christo auxiliante, & cooperante; & ex Conc. Trid. sess. 6. cap. 16. vbi dicitur, Christum Iesum tanquam caput in membra, & tanquam vitem in palmites, in ipsos iustificatos iugiter virtutem influere; quæ virtus bona

R 2

corum